

Το τέρας του λαϊκισμού

Γράφει ο
Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Hπαράνοια και ο παραλογισμός, είναι δυστυχώς σήμερα τα κυρίαρχα ρεύματα στον δημόσιο διάλογο και την ελληνική κοινωνία ευρύτερα. Δείτε πόσο χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα με τις τελευταίες εκλογές. Εξοργιζόμαστε με την ανεπάρκεια αυτών που μας κυβερνούν, καταγγέλλουμε τα πελώρια θηθικά και πολιτικά ελλείμματα όσων διαχειρίζονται την δημόσια σφαίρα και τα πολιτικά μας πράγματα και πάμε κατευθείαν μετά στις εκλογές και στέλνουμε για να μας εκπροσωπήσει ότι χειρότερο διαθέτει η πολιτική και κοινωνική μας πανίδα. Τηλεπερσόνες, ποδοσφαιριστές, αστέρες του λαϊκού πενταγράμμου και άλλες αντίστοιχες δόξες της κοινωνικής μας διαστρωμάτωσης, ήταν τα πρόσωπα που μονοπάλησαν το πεδίο της ευρωεκλογικής μας αντιπαράθεσης. Στο ίδιο μήκος οι φωνακάλαδες και οι φραμπαλάδες των κεντρικών πολιτικών μας δελτίων και των πρωϊνάδικων, είναι αυτοί που επιλέγονται για να εκπροσωπήσουν τον ελληνικό λαό στους υπουργικούς θώκους. Και βεβαίως σ' αυτόν τον κυκεώνα εκόντες, άκοντες, έχουμε εγκλωβισθεί όλοι, όσοι απαρτίζουμε την κοινωνία των πολιτών. Λαός, πολιτικοί, ακαδημαϊκοί δάσκαλοι, δημοσιογράφοι κ.α. Είναι εμφανές ότι όλοι μας συντελέσαμε στην δημιουργία μιας φαιλοκρατικής Λερναίας Ύδρας, που παράγει την μετριότητα, την ανεπάρκεια και τον ευτελισμό των δημοσίων μας πραγμάτων. Στέλνοντας συνάμα στο πυρ των εξώτερων, ότι ευγενές, σοβαρό και ελπιδοφόρο υπάρχει και αναφύεται στον τόπο.

Ένα ακόμα οδυνηρό παράδειγμα του τέρατος του λαϊκισμού, που κατατρώγει στα σωματικά του υνχθμημέρων τον τόπο, είναι ο πρόσφατος ανασχηματισμός. Επελέγησαν δευτερης και τρίτης τάξης πρόσωπα για να στελεχώσουν το κυβερνητικό σχήμα, αφήνοντας ελάχιστο ζωτικό χώρο, σε σοβαρούς ανθρώπους, που θα επωιστούν την δύσκολη προσπάθεια ανασυγκρότησης της χώρας και την αποτροπή της δημοσιονομικής μας κατάρρευσης. Άλλα αφοπλιστική ήταν και η απάντηση βουλευτού του κυβερνώντος κόμματος, έναντι των μετριοτήτων που ανέδειξε ο τελευταίος ανασχηματισμός «Με αυτή την κοινοβουλευτική ομάδα που έχουμε δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα καλύτερο. Όταν κάποιος σου δίνει ντομάτα και αγγούρια φτιάχνεις χωριάτικη και δεν μπορείς να φτιάξεις ομελέτα με μπέικον, όσο και αν προσπαθείς» !!! Ωστόσο τραγική ήταν η τύχη πρωθύστερα, όσων άξιων και λαμπρών πολιτικών μας διαθέταμε, οι οποίοι προσπάθησαν με μεταρρυθ-

μιστικές παρεμβάσεις να βοηθήσουν τον τόπο να αναπνεύσει και να προχωρήσουν ένα βήμα παραπέρα τον δημόσιο διάλογο, αφούγκραζόμενοι τον γοργό ευρωπαϊκό βηματισμό. Οι Μαριέττα Γιαννάκου, Αλέκος Παπαδόπουλος, Τάσος Γιαννίτσης κ.α., αποτελούν μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα ευπρεπών και άξιων πολιτικών, που έγκαιρα έκρουσαν τον κύρινο της επικίνδυνης δημοσιονομικής μας πορείας, εξέπεμψαν σos για αδήριτη ανάγκη αλλαγής ρότας και τελικά πλήρωσαν με το εξοντωτικό κόστος της πολιτικής περιθωριοποίησης, το οραμά τους για τον τόπο.

Όμως μια ακόμα διαστροφή της δημόσιας συμπεριφοράς μας, είναι να υπερθεματίζουμε σε κοινωνικές συναντορφές και πολιτικά βήματα, για το άδικο τέλος αυτών των άξιων πολιτικών, όταν εμείς οι ίδιοι ήμασταν αυτοί που τους πετροβιολούσαμε, είτε με την ψήφο μας, είτε με την άκαρη και άδικη κριτική μας. Και το αποτέλεσμα; Δημιουργήσαμε με τον τρόπο μας παντού, σε κάθε έπαλξη του δημοσίου διαλόγου, την «εθνική των μετριών» !!! Βρίθουν σήμερα τα σχόλια για την Μαριέττα Γιαννάκου και τον Τάσο Γιαννίτση, «ότι ήσαν τόσο άξιοι» και τους καταστάραξε το «άδικο σύστημα» !!! όταν αυτός ο ολετήρας το «σύστημα» που εκμηδενίζει την αξιοσύνη και προαγάγει την μετριότητα, είμαστε εμείς οι ίδιοι !!!

Θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς, πόσο λίγοι είμαστε, πόσο μικροί σαν πολίτες, απέναντι στις περιστάσεις του έθνους, αφού με τις συμπεριφορές μας καταστρέφουμε

κάθε τι το γόνιμο, το εξυγιαντικό και το ελπιδοφόρο !!! Και μαζί με αυτή την μελαγχολική σκέψη, ακολουθεί και μια κρυφή ελπίδα και απαντοχή. Να υπάρχουν κάποιοι άλλοι, δηλαδή σώφρονες και συνετοί πολίτες, που αντιστέκονται στις σειρήνες που καλλιεργεί και υποθάλπει ο κοινωνικά και πολιτικά διαλυτικός χαρακτήρας του λαϊκισμού και να κρατούν άμυνα, στην επερχόμενη κατάρρευση του πολιτικού και κοινωνικού μας συστήματος. Κάποιοι «τελευταίοι των μοϊκανών», που κρατούν σθεναρά στο χέρι τους την σημαία της αντίστασης, απέναντι στο χειμαρρώδες ρεύμα της δημόσιας παρακμής. Κάποιοι εραστές ενός ωραίου και ένδοξου παρελθόντος, που επιμένουν σε αναζητήσεις και υψηλά στάνταρ του πολιτικού και του πολιτισμού. Αυτοί οι λίγοι «μοναχικοί καβαλάρηδες», που με κάθε ευκαιρία το χιδαίο και επικρατούν δημόσιο κύμα του λαϊκισμού, προσπαθεί να τους ρίξει κάτω, πετώντας αφενός μεν λάσπη σε κάθε έντιμη προσπάθειά τους ανάτασης των δημοσίων ηθών, αφετέρου επιστρατεύοντας μυριάδες εφεδρείες από τους ομογάλακτους των μετριών, για να τους εξουθενώσουν στις ατέρμονες μάχες της δημόσιας σφαίρας. Άλλα δεν θα μπορούσε να μην καρποδότησε το χυδαίο τέρας του λαϊκισμού και να μην γεννήσει-παράξει τα σημερινά ολέθρια τερατουργήματα του. Το θρέψαμε με επιμέλεια για δεκαετίες, όλοι μας ...

*Ο συγγραφέας Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, είναι M.Sc Δ/χος Μηχανικός Ε.Μ.Π. www.panosavramopoulos.blogspot.gr